

ДО ГАЛАТІВ

розділ: **1** 2 3 4 5 6

РОЗДІЛ: 1

Апостол Павло, поставлений ні від людей, ані від чоловіка, але від Ісуса Христа й Бога Отця, що з мертвих Його воскресив,

² і присутня зо мною вся браття, до Церков галатійських:

³ благодать вам і мир від Бога, Отця нашого, і Господа Ісуса Христа,

⁴ що за наші гріхи дав Самого Себе, щоб від злого сучасного віку нас визволити, за волею Бога й Отця нашого,

⁵ Йому слава на віки вічні, амінь!

⁶ Дивуюся я, що ви так скоро відхилюєтесь від того, хто покликав Христовою благодаттю вас, на іншу Євангелію,

⁷ що не інша вона, але деякі є, що вас непокоять, і хочуть перевернути Христову Євангелію.

⁸ Але якби й ми або Ангол із неба зачав благовістити вам не те, що ми вам благовістили, нехай буде проклятий!

⁹ Як ми перше казали, і тепер знов кажу: коли хто вам не те благовістить, що ви прийняли, нехай буде проклятий!

¹⁰ Бо тепер чи я в людей шукаю признання чи в Бога? Чи людям дбаю я догоджати? Бо коли б догоджав я ще людям, я не був би рабом Христовим.

¹¹ Звіщаю ж вам, браття, що Євангелія, яку я благовістив, вона не від людей.

¹² Бо я не прийняв, ні навчився її від людини, але відкриттям Ісуса Христа.

¹³ Чули бо ви про моє поступовання перше в юдействі, що Божу Церкву жорстоко я переслідував та руйнував її.

¹⁴ І я перевищував в юдействі багатьох своїх ровесників роду мого, будши запеклим прихильником моїх отцівських передань.

¹⁵ Коли ж Бог, що вибрав мене від утроби матері моєї і покликав благодаттю Своєю, уподобав

¹⁶ виявити мною Сина Свого, щоб благовістив я Його між поганями, я не радився зараз із тілом та кров'ю,

¹⁷ і не відправився в Єрусалим до апостолів, що передо мною були, а пішов я в Арабію, і знову вернувся в Дамаск.

¹⁸ По трьох роках потому пішов я в Єрусалим побачити Кифу, і в нього пробув днів із п'ятнадцять.

¹⁹ А іншого з апостолів я не бачив, крім Якова, брата Господнього.

²⁰ А що вам пишу, ось кажу перед Богом, що я не обманюю!

- ²¹ Потому пішов я до сирських та кілікійських країн.
- ²² Церквам же Христовим в Юдеї я знаний не був особисто,
- ²³ тільки чули вони, що той, що колись переслідував їх, благовістив тепер віру, що колись руйнував був її.
- ²⁴ І славили Бога вони через мене!

РОЗДІЛ: 2

Потому, по чотирнадцяти роках, я знову ходив в Єрусалим із Варнавою, взявши й Тита з собою.

- ² А пішов я за відкриттям. І подав їм Євангелію, що її проповідую між поганями, особливо знатнішим, чи не дарма змагаюся я чи змагався.
- ³ Але й Тит, що зо мною, будиши греком, не був до обрізання змушений.
- ⁴ А щодо прибулих фальшивих братів, що прийшли підглядати нашу вільність, яку маємо в Христі Ісусі, щоб нас поневолити,
- ⁵ то ми їх не послушали ані на хвилю, і не піддалися були, щоб тривала в вас правда Євангелії.
- ⁶ Щождо тих, що за щось уважають себе, та якими колись вони були, то ні в чому різниці для мене нема, не дивиться Бог на особу людини! Бо ті, що за щось уважають себе, нічого мені не додали,
- ⁷ але навпаки, побачивши, що мені припоручена Євангелія для необрізаних, як Петрові для обрізаних,
- ⁸ бо Той, хто помагав Петрові в апостольстві між обрізаними, помагав і мені між поганями,
- ⁹ і, пізнавши ту благодать, що дана мені, Яків, і Кифа, і Іван, що стовпами вважаються, подали мені та Варнаві правиці спільноти, щоб ми для поган працювали, вони ж для обрізаних,
- ¹⁰ тільки щоб ми пам'ятали про вбогих, що я й пильнував був чинити таке.
- ¹¹ Коли ж Кифа прийшов був до Антіохії, то відкрито я виступив супроти нього, заслуговував бо він на осуд.
- ¹² Бо він перед тим, як прийшли були дехто від Якова, споживав із поганями. А коли прибули, став ховатися та відлучатися, боячися обрізаних.
- ¹³ А з ним лицемірили й інші юдеї, так що навіть Варнава пристав був до їхнього лицемірства.
- ¹⁴ А коли я побачив, що не йдуть вони рівно за євангельською правдою, то перед усіма сказав Кифі: Коли ти, будиши юдеєм, живеш по-поганському, а не по-юдейському, то нащо поган ти примушуєш жити по-юдейському?
- ¹⁵ Ми юдеї природою, а не грішники з поган...
- ¹⁶ А коли ми дізнались, що людина не може бути виправдана ділами Закону, але тільки вірою в Христа Ісуса, то ми ввірували в Христа Ісуса, щоб нам виправдатися вірою в Христа, а не ділами Закону. Бо жадна людина ділами Закону не буде виправдана!
- ¹⁷ Коли ж, шукаючи виправдання в Христі, ми й самі показалися грішниками, то хіба Христос слуга гріху? Зовсім ні!
- ¹⁸ Бо коли я буду знов те, що був зруйнував, то самого себе роблю злочинцем.
- ¹⁹ Бо Законом я вмер для Закону, щоб жити для Бога. Я розп'ятий з Христом.

²⁰ І живу вже не я, а Христос проживає в мені. А що я живу в тілі тепер, живу вірою в Божого Сина, що мене полюбив, і видав за мене Самого Себе.

²¹ Божої благодаті я не відкидаю. Бо коли набувається правда Законом, то надармо Христос був умер!

РОЗДІЛ: 3

О, ви нерозумні галати! Хто вас звів не коритися правді, вас, яким перед очима Ісус Христос переднакреслений був, як ніби між вами розп'ятий?

² Це одне хочу знати від вас: чи ви прийняли Духа ділами Закону, чи із проповіді про віру?

³ Чи ж ви аж такі нерозумні? Духом почавши, кінчите тепер тілом?

⁴ Чи ви так багато терпіли надармо? Коли б тільки надармо!

⁵ Отже, Той, Хто вам Духа дає й чуда чинить між вами, чи чинить ділами Закону, чи із проповіді про віру?

⁶ Так як Авраам був увірував в Бога, і це залічено за праведність йому.

⁷ Тож знайте, що ті, хто від віри, то сини Авраамові.

⁸ І Писання, передбачивши, що вірою Бог виправдає поган, благовістило Авраамові: Благословляться в тобі всі народи!

⁹ Тому ті, хто від віри, будуть поблагословлені з вірним Авраамом.

¹⁰ А всі ті, хто на діла Закону покладається, вони під прокляттям. Бо написано: Проклятий усякий, хто не триває в усьому, що написано в книзі Закону, щоб чинити оте!

¹¹ А що перед Богом Законом ніхто не виправдується, то це ясно, бо праведний житиме вірою.

¹² А Закон не від віри, але хто чинитиме те, той житиме ним.

¹³ Христос відкупив нас від прокляття Закону, ставши прокляттям за нас, бо написано: Проклятий усякий, хто висить на дереві,

¹⁴ щоб Авраамове благословення в Ісусі Христі поширилося на поган, щоб обітницю Духа прийняти нам вірою.

¹⁵ Браття, кажу я по-людському: навіть людського затвердженого заповіту ніхто не відкидає та до нього не додає.

¹⁶ А обітниці дані були Авраамові й насінню його. Не говориться: і насінням, як про багатьох, але як про одного: і Насінню твоєму, яке є Христос.

¹⁷ А я кажу це, що заповіту, від Бога затвердженого, Закон, що прийшов по чотириста тридцяти роках, не відкидає, щоб обітницю він зруйнував.

¹⁸ Бо коли від Закону спадщина, то вже не з обітниці; Авраамові ж Бог дарував із обітниці.

¹⁹ Що ж Закон? Він був даний з причини переступів, аж поки прийде Насіння, якому обітниця дана була; він учинений був Англами рукою посередника.

²⁰ Але посередник не є для одного, Бог же один.

²¹ Отож, чи ж Закон проти Божих обітниць? Зовсім ні! Якби бо був даний Закон, щоб він міг оживляти, то праведність справді була б від Закону!

²² Та все зачинило Писання під гріх, щоб віруючим була дана обітниця з віри в Ісуса Христа.

- ²³ Але поки прийшла віра, під Законом стережено нас, замкнених до приходу віри, що мала об'явитись.
- ²⁴ Тому то Закон виховником був до Христа, щоб нам виправдатися вірою.
- ²⁵ А як віра прийшла, то вже ми не під виховником.
- ²⁶ Бо ви всі сини Божі через віру в Христа Ісуса!
- ²⁷ Бо ви всі, що в Христа охристілися, у Христа зодягнулися!
- ²⁸ Нема юдея, ні грека, нема раба, ані вільного, нема чоловічої статі, ані жіночої, бо всі ви один у Христі Ісусі!
- ²⁹ А коли ви Христові, то ви Авраамове насіння й за обітницею спадкоємці.

РОЗДІЛ: 4

Тож кажу я: поки спадкоємець дитина, він нічим від раба не різниться, хоч він пан над усім,

- ² але під опікунами та керівниками знаходиться він аж до часу, що визначив батько.
- ³ Так і ми, поки дітьми були, то були поневолені стихіями світу.
- ⁴ Як настало ж виповнення часу, Бог послав Свого Сина, що родився від жони, та став під Законом,
- ⁵ щоб викупити підзаконних, щоб усиновлення ми прийняли.
- ⁶ А що ви сини, Бог послав у ваші серця Духа Сина Свого, що викликає: Авва, Отче!
- ⁷ Тому ти вже не раб, але син. А як син, то й спадкоємець Божий через Христа.
- ⁸ Та тоді, не знаючи Бога, служили ви тим, що з істоти богами вони не були.
- ⁹ А тепер, як пізнали ви Бога, чи краще як Бог вас пізнав, як вертаєтесь знов до слабих та вбогих стихій, яким хочете знов, як давніше, служити?
- ¹⁰ Ви вважаєте пильно на дні та на місяці, і на пори та роки.
- ¹¹ Я боюся за вас, чи не дармо я працював коло вас?...
- ¹² Прошу я вас, браття, будьте, як я, бо й я такий самий, як ви. Нічим ви мене не покривдили!
- ¹³ І знаєте ви, що в немочі тіла я перше звіщав вам Євангелію,
- ¹⁴ ви ж моєю спокусою в тілі моїм не погордували, і мене не відкинули, але, немов Ангола Божого, ви прийняли мене, як Христа Ісуса!
- ¹⁵ Тож де ваше тодішнє блаженство? Свідкую бо вам, що якби було можна, то ви вибрали б очі свої та мені віддали б!
- ¹⁶ Чи ж я став для вас ворогом, правду говорячи вам?
- ¹⁷ Недобре пильнують про вас, але вас відлучити хочуть, щоб ви пильнували про них.
- ¹⁸ То добре, пильнувати про добре постійно, а не тільки тоді, як приходжу до вас.
- ¹⁹ Дітки мої, я знову для вас терплю муки породу, поки образ Христа не відіб'ється в вас!
- ²⁰ Я хотів би тепер бути в вас та змінити свій голос, бо маю я сумнів за вас.
- ²¹ Скажіть мені ви, що хочете бути під Законом: чи не слухаєтесь ви Закону?
- ²² Бо написано: Мав Авраам двох синів, одного від рабині, а другого від вільної.
- ²³ Але той, хто був від рабині, народився за тілом, а хто був від вільної, за обітницею.
- ²⁴ Розуміти це треба інакше, бо це два заповіти: один від гори Сінай, що в рабство

народжує, а він то Аґар.

²⁵ Бо Аґар то гора Сінай в Арабії, а відповідає сучасному Єрусалимові, який у рабстві з своїми дітьми.

²⁶ А вишній Єрусалим вільний, він мати всім нам!

²⁷ Бо написано: Звеселися, неплоднa, ти, що не родиш! Гукай та викликуй ти, що в породі не мучилась, бо в полишеної значно більше дітей, ніж у тієї, що має вона чоловіка!

²⁸ А ви, браття, діти обітниць за Ісаком!

²⁹ Але як і тоді, хто родився за тілом, переслідував тих, хто родився за духом, так само й тепер.

³⁰ Та що каже Писання? Прожени рабиню й сина її, бо не буде спадкувати син рабині разом із сином вільної.

³¹ Тому, браття, не сини ми рабині, але вільної!

РОЗДІЛ: 5

Христос для волі нас визволив. Тож стійте в ній та не піддавайтеся знову в ярмо рабства!

² Ось я, Павло, кажу вам, що коли ви обрізуєтесь, то нема вам тоді жадної користи від Христа.

³ І свідкую я знову всякому чоловікові, який обрізується, що повинен він виконати весь Закон.

⁴ Ви, що Законом виправдуєтесь, полишилися без Христа, відпали від благодаті!

⁵ Бо ми в душі з віри чекаємо надії праведности.

⁶ Бо сили не має в Христі Ісусі ані обрізання, ані необрізання, але віра, що чинна любов'ю.

⁷ Бігли ви добре. Хто заборонив вам коритися правді?

⁸ Таке переконання не від Того, Хто вас покликав.

⁹ Трохи розчини квасить усе тісто!

¹⁰ Я в Господі маю надію на вас, що нічого іншого думати не будете ви. А хто вас непокоїть, осуджений буде, хоч би він хто був!

¹¹ Чого ж, браття, мене ще переслідують, коли я обрізання ще проповідую? Тоді спокуса хреста в ніщо обертається!

¹² О, коли б були навіть відсічені ті, хто підбурює вас!

¹³ Бо ви, браття, на волю покликані, але щоб ваша воля не стала приводом догоджати тілу, а любов'ю служити один одному!

¹⁴ Бо весь Закон в однім слові міститься: Люби свого ближнього, як самого себе!

¹⁵ Коли ж ви гризете та їсте один одного, то глядіть, щоб не знищили ви один одного!

¹⁶ І кажу: ходіть за духом, і не вчините пожадливості тіла,

¹⁷ бо тіло бажає протинного духові, а дух протинного тілу, і супротивні вони один одному, щоб ви чинили не те, чого хочете.

¹⁸ Коли ж дух вас провадить, то ви не під Законом.

¹⁹ Учинки тіла явні, то є: перелюб, нечистість, розпуста,

²⁰ ідолослуження, чари, ворожнечі, сварка, заздрість, гнів, суперечки, незгоди, єресі,

²¹ завидки, п'янство, гулянки й подібне до цього. Я про це попереджую вас, як і

попереджав був, що хто чинить таке, не впадують вони Царства Божого!

²² А плід духа: любов, радість, мир, довготерпіння, добрість, милосердя, віра,

²³ лагідність, здержливість: Закону нема на таких!

²⁴ А ті, що Христові Ісусові, розп'яли вони тіло з пожадливостями та з похотями.

²⁵ Коли духом живемо, то й духом ходімо!

²⁶ Не будьмо чванливі, не дражнімо один одного, не завидуймо один одному!

РОЗДІЛ: 6

Браття, як людина й упаде в який прогріх, то ви, духовні, виправляйте такого духом лагідности, сам себе доглядаючи, щоб не спокусився й ти!

² Носіть тягарі один одного, і так виконаєте закона Христового.

³ Коли бо хто думає, що він щось, будши ніщо, сам себе той обманює.

⁴ Нехай кожен досліджує діло своє, і тоді матиме тільки в собі похвалу, а не в іншому!

⁵ Бо кожен нестиме свій власний тягар!

⁶ А хто слова навчається, нехай ділиться всяким добром із навчаючим.

⁷ Не обманюйтеся, Бог осміяний бути не може. Бо що тільки людина посіє, те саме й пожне!

⁸ Бо хто сіє для власного тіла свого, той від тіла тління пожне. А хто сіє для духа, той від духа пожне життя вічне.

⁹ А роблячи добре, не знуджуймося, бо часу свого пожнемо, коли не ослабнемо.

¹⁰ Тож тому, поки маємо час, усім робімо добро, а найбільш одновірним!

¹¹ Погляньте, якими великими буквами я написав вам своєю рукою!

¹² Усі ті, хто бажає хвалитися тілом, змушують вас обрізуватись, щоб тільки вони не були переслідувані за хреста Христового.

¹³ Бо навіть і ті, хто обрізується, самі не зберігають Закона, а хочуть, щоб ви обрізувались, щоб хвалитися їм вашим тілом.

¹⁴ А щодо мене, то нехай нічим не хвалюся, хіба тільки хрестом Господа нашого Ісуса Христа, що ним розп'ятий світ для мене, а я для світу.

¹⁵ Бо сили немає ані обрізання, ані необрізання, а створіння нове.

¹⁶ А всі ті, хто піде за цим правилом, мир та милість на них, і на Ізраїля Божого!

¹⁷ Зрештою, хай ніхто не турбує мене, бо ношу я Ісусові рани на тілі своїм!...

¹⁸ Благодать Господа нашого Ісуса Христа нехай буде з духом вашим, браття! Амінь.

For other languages please go to www.wordproject.org